

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-26-04

Druk nr 2564
Warszawa, 23 lutego 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Dowód osobisty jest dokumentem:
 - 1) stwierdzającym tożsamość osoby,
 - 2) poświadczającym obywatelstwo polskie,
 - 3) uprawniającym obywateli polskich do przekraczania granic państw członkowskich Unii Europejskiej.”;
- 2) w art. 8 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„ 3. W tym samym czasie można mieć tylko jedno miejsce pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.”;
- 3) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
 - „2a. Przy zameldowaniu na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące należy przedstawić do wglądu dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu i potwierdzenie pobytu w lokalu dokonane przez właściciela lub osobę dysponującą tytułem prawnym do lokalu. W rozumieniu niniejszej ustawy tytułem prawnym do lokalu może być umowa cywilnoprawna, wypis z księgi wieczystej, decyzja

administracyjna, orzeczenie sądu lub inny dokument przewidziany prawem.

2b. Zameldowanie w lokalu służy wyłącznie celom ewidencyjnym. Zameldowanie potwierdza fakt pobytu w tym lokalu.”;

4) w art. 9b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Adres określa się przez podanie:

1) w gminach, które uzyskały status miasta – nazwy miasta (dzielnicy), ulicy, numeru domu i lokalu, nazwy województwa oraz kodu pocztowego,

2) w innych gminach – nazwy miejscowości, numeru domu i lokalu, nazwy gminy, nazwy województwa, kodu pocztowego oraz nazwy ulicy, jeżeli w miejscowości występuje podział na ulice.”;

5) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Dane dotyczące zmiany stanu cywilnego, imienia lub nazwiska oraz innych zmian w aktach stanu cywilnego urząd stanu cywilnego przekazuje niezwłocznie do organu gminy właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego osoby, której dane dotyczą, a w przypadku braku miejsca pobytu stałego osoby – do organu właściwego ze względu na ostatnie miejsce pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 2 miesiące.

2. Zgłoszenie urodzenia dziecka dokonane we właściwym urzędzie stanu cywilnego zastępuje zameldowanie. Datą zameldowania dziecka jest data sporządzenia aktu urodzenia. Zameldowania dokonuje organ gminy właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego matki dziecka lub tego z rodziców, u którego dziecko faktycznie przebywa.

3. Zgłoszenia o zmianie imienia lub nazwiska dokonuje starosta, który wydał decyzję o zmianie. Starosta, który wydał decyzję o zmianie imienia lub nazwiska zawiadamia o zmianie organ gminy właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego wnioskodawcy.
 4. Zgłoszenia zmian w obywatelstwie dokonuje właściwy wojewoda. Dane o nabyciu lub utracie obywatelstwa polskiego wojewoda przekazuje niezwłocznie do organu gminy właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego osoby, której zmiana dotyczy.”;
- 6) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Organ gminy wydaje na wniosek strony lub z urzędu decyzję w sprawie wymeldowania osoby, która opuściła miejsce pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 2 miesiące i nie dopełniła obowiązku wymeldowania się.”;
- 7) art. 26 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 26. 1. Cudzoziemiec, dokonując zameldowania się na pobyt stały, zgłasza wymagane dane do zameldowania oraz przedstawia kartę pobytu wydaną w związku z udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się lub nadaniem statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej albo zezwolenie na osiedlenie się lub decyzję o nadaniu statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej.
 2. Obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej i członek jego rodziny, dokonując zameldowania się na pobyt stały, zgłaszają wymagane dane do zameldowania, przy czym obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej przedstawia kartę pobytu obywatela Unii Europejskiej albo zezwolenie

na pobyt, a członek jego rodziny – dokument pobytu albo zezwolenie na pobyt.

3. Cudzoziemiec dokonując zameldowania się na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące zgłasza wymagane dane do zameldowania, przedstawia wizę, a w przypadku gdy wjazd cudzoziemca nastąpił na podstawie umowy przewidującej zniesienie lub ograniczenie obowiązku posiadania wizy – dokument podróży, tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca, kartę pobytu albo zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony lub na osiedlenie się, decyzję o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany lub o nadaniu statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej i członek jego rodziny, dokonujący zameldowania się na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące, zgłaszają wymagane dane do zameldowania, przy czym obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej przedstawia kartę pobytu obywatela Unii Europejskiej albo zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy, a członek jego rodziny - dokument pobytu albo zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy.
5. Przepisy ust. 2 i 4 stosuje się do obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz innych państw, które nie należą do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzystają ze swobody przepływu osób, oraz do członków ich rodzin.”;

8) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynajmujący, najemca, osoba, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu lub właściciel lokalu, jest obowiązany potwierdzić fakt pobytu osoby zgłaszającej pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące w tym lokalu. Potwierdzenia faktu pobytu osoby w lokalu dokonuje się na formularzu meldunkowym w formie czytelnego podpisu z oznaczeniem daty jego złożenia.”;

9) w art. 31a ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Numer PESEL nadaje się:

- 1) obywatelom polskim zameldowanym na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące, a także osobom ubiegającym się o wydanie dowodu osobistego,
- 2) cudzoziemcom zameldowanym na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące na podstawie art. 26 ustawy,
- 3) obywatelom polskim i cudzoziemcom, którzy podlegają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ubezpieczeniom społecznym lub ubezpieczeniu zdrowotnemu, z wyłączeniem osób, którym nadano ten numer na podstawie pkt 1 i 2,
- 4) obywatelom polskim zamieszkałym za granicą ubiegającym się o wydanie paszportu.

4. Nadanie numeru PESEL następuje, w przypadku osób:

- 1) o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 – na wniosek właściwego organu gminy,
- 2) o których mowa w ust. 3 pkt 3 – na wniosek płatnika składek ubezpieczeniowych,
- 3) o których mowa w ust. 3 pkt 4 – na wniosek polskiego konsula.”;

10) w art. 31b :

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby, o których mowa w ust. 1, składają umotywowany pisemny wniosek o nadanie numeru PESEL bezpośrednio do ministra właściwego do spraw administracji publicznej, wraz z odpisem skróconym aktu urodzenia, a w przypadku osób, które wstąpiły w związek małżeński – wraz z odpisem skróconym aktu małżeństwa opatrzonym adnotacją o aktualnie używanym nazwisku.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Numer PESEL podlega zmianie w przypadku:

- 1) sprostowania daty urodzenia osoby, dla której był nadany,
- 2) sprostowania oznaczenia lub zmiany płci osoby, dla której był nadany,
- 3) sporządzenia nowego aktu urodzenia stosownie do przepisów ustawy z dnia 29 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. Nr 36, poz. 180, z późn. zm.²⁾),
- 4) stwierdzenia faktu wprowadzenia w błąd organu co do tożsamości.

6. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do zmiany numeru PESEL.”;

11) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Na uzasadniony wniosek rodziców lub opiekunów dowód osobisty może być wydany osobie, która nie ukończyła 13 roku życia.”;

12) w art. 44a :

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. c i d otrzymują brzmienie:

„c) zbioru danych obywateli polskich zameldowanych na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące oraz cudzoziemców zameldowanych na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące posiadających karty pobytu,

d) zbioru danych osób zameldowanych na pobyt czasowy trwający do 2 miesięcy oraz cudzoziemców zameldowanych na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące nie posiadających karty pobytu.”,

b) w ust. 2:

– pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) obywatelstwo (data nabycia obywatelstwa polskiego, data utraty obywatelstwa polskiego),

11) imię i nazwisko rodowe małżonka oraz jego numer PESEL,”

– pkt 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„18) serie i numery poprzednich dowodów osobistych, daty ich wydania i daty ważności oraz oznaczenie organów wydających,

19) seria i numer karty pobytu wydanej w związku z udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się lub nadaniem statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, data jej wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który ją wydał,”

– po pkt 19 dodaje się pkt 20 i 21 w brzmieniu:

„20) seria i numer karty pobytu obywatela Unii Europejskiej wydanej w związku z udzieleniem zezwolenia na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, data jej wydania, data ważności oraz oznaczenie

organu, który ją wydał,

- 21) seria i numer dokumentu pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej wydanego w związku z udzieleniem zezwolenia na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, data jego wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który go wydał.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W zbiorze danych osób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, gromadzone są:

- 1) dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1-6, 9-11, 13, 15 i 17-21,
- 2) seria i numer karty pobytu wydanej w związku z udzieleniem zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zgody na pobyt tolerowany, data jej wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który ją wydał,
- 3) seria i numer karty pobytu obywatela Unii Europejskiej wydanej w związku z udzieleniem zezwolenia na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, data jej wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który ją wydał,
- 4) seria i numer dokumentu pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej wydanego w związku z udzieleniem zezwolenia na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, data jego wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który go wydał,
- 5) seria i numer tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca, data jego wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który go wydał.

5. W zbiorze danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, gromadzone są:

- 1) dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 5, 13, 18, 19-21 i w ust. 4 pkt 2-5,
- 2) adres pobytu czasowego oraz zamierzony czas jego trwania.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W zbiorze PESEL gromadzone są dane, o których mowa w ust. 2, ust. 3 pkt 3 i ust. 4 pkt 2-5.”;

13) w art. 44e w ust. 3 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) kolor oczu,”;

14) w art. 44h:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu :

„4) państwowym i komunalnym jednostkom organizacyjnym oraz innym podmiotom – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań publicznych określonych w odrębnych przepisach,

5) Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi – w zakresie danych osób poszukiwanych.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 1.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

¹⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 716 i Nr 183, poz. 1522 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1176 i Nr 130, poz. 1190.

²⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1998 r. Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2001 r. Nr 43, poz. 476 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i 1189.

UZASADNIENIE

Konieczność nowelizacji przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 716 i Nr 183, poz. 1522 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1176 i Nr 130, poz. 1190) jest podyktowana kilkoma względami.

Przede wszystkim potrzeba zmiany wynika z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 maja 2002 r., który stwierdził niezgodność z Konstytucją art. 9 ust. 2 ustawy. Przepis ten nakładał na osoby dopełniające obowiązek zameldowania się na pobyt stały lub czasowy ponad 2 miesiące przedstawienie potwierdzenia uprawnienia do przebywania w lokalu, w którym ma nastąpić zameldowanie. Potwierdzenia tego dokonywali zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy właściciele lub zarządcy budynków.

Stwierdzenie niezgodności z Konstytucją przepisu art. 9 ust. 2 ustawy powoduje konieczność zastąpienia go regulacjami proponowanymi w dodanych ust. 2a i 2b oraz wymusza zmiany art. 15 ust. 2 i art. 29 ust. 1 ustawy związanych z tym przepisem.

Projekt zawiera również propozycję zmiany przepisów wprowadzonych nowelizacją ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. w zakresie nadawania numeru PESEL, danych gromadzonych w zbiorach meldunkowych i zbiorze PESEL oraz w zakresie udostępniania danych osobowych.

Ponadto wejście Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej powoduje konieczność dostosowania do wymogów unijnych przepisów dotyczących dowodów osobistych, obowiązku meldunkowego i nadawania numerów PESEL cudzoziemcom.

Uwzględniając powyższe uwarunkowania zaproponowano następujące rozwiązania.

W art. 1 ustawy dodano regulację umożliwiającą obywatelom polskim swobodne podróżowanie i przekraczanie granic państw Unii Europejskiej na podstawie dowodu osobistego.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej implikuje m.in. wprowadzenie do polskiego porządku prawnego możliwości przekraczania granic RP na podstawie ważnego dowodu tożsamości, zgodnie z dyrektywą Rady 68/360/EWG z dnia 15 października

1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie.

Z kolei uchwała przedstawicieli rządów państw członkowskich podjęta na posiedzeniu Rady w dniu 17 października 2000 r. w sprawie wdrożenia uchwał z dnia 23.07.1981, 30.06.1982, 14.07.1986 oraz z 10.07.1995 w sprawie zabezpieczeń paszportów i innych dokumentów podróжных (2000/C 310/01) zaleca państwom członkowskim odpowiednie zabezpieczenia dokumentów, określając ich minimalne standardy. W szczególności dotyczy to wymogu, że dokument musi być przystosowany do odczytu przez urządzenia elektroniczne.

Ponieważ polski system prawny dopuszcza posługiwanie się przez obywateli polskich książeczkowym dowodem osobistym, który jest dokumentem ważnym do dnia 31 grudnia 2007 r., jak i nowym dowodem osobistym – należało dopuścić możliwość swobodnego podróżowania i przekraczania granic państw Unii Europejskiej na podstawie dokumentów obydwu wzorów, jakkolwiek wspomniane zalecenia w pełnym zakresie spełniają jedynie dowody osobiste wydane po 1 stycznia 2001 r.

Proponując możliwość przekraczania granic Unii Europejskiej na podstawie obydwu obowiązujących wzorów dowodów osobistych, kierowano się następującymi względami:

- chęcią uniknięcia zarzutów różnicowania praw obywateli do przekraczania granicy państw Unii Europejskiej w zależności od rodzaju posiadanego dowodu osobistego (byłaby to klasyczna nierówność wobec prawa, co jest niezgodne z zasadami konstytucyjnymi),
- w państwach Unii Europejskiej (np. w Grecji) stosowane są dokumenty tożsamości porównywalne klasą z polskimi dowodami osobistymi typu książeczkowego,
- dowody osobiste typu książeczkowego podlegają określönemu w ustawie obowiązkowi ich sukcesywnej wymiany na dowody osobiste w formie karty elektronicznej; proces ten ma się zakończyć z końcem 2007 r., a zatem dopuszczenie do przekraczania granic Unii Europejskiej na podstawie dowodu osobistego typu książeczkowego ma określony, bliski termin końcowy,

- wspomniana rezolucja przedstawicieli państw członkowskich Unii Europejskiej nie ma mocy bezwzględnie wiążącej; traktować ją zatem należy wyłącznie jako zalecenia do stosowania, których nieprzestrzeganie nie może powodować dla państwa członkowskiego negatywnych następstw i zarzutów nieuwzględnienia w krajowym porządku prawa unijnego; niezależnie jednak od tego rezolucja zaleca państwom Unii Europejskiej przyjęcie określonych w niej zabezpieczeń dla dowodów osobistych nie później niż 1 stycznia 2006 r., a więc – ze względu na przyjęty harmonogram wymiany dowodów osobistych starego wzoru – po tej dacie niewiele już będzie w obiegu tych dokumentów.

Dodanie ust. 3 w art. 8 ma charakter porządkowy. Jednoznacznie określa, że w tym samym czasie można mieć tylko jedno miejsce pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.

Proponowana nowelizacja art. 9 (dot. ust. 2a) wymaga dla dopełnienia obowiązku meldunkowego w miejscu przebywania osoby przedstawienie do wglądu tytułu prawnego do lokalu i potwierdzonego przez osobę dysponującą tytułem prawnym do lokalu faktu pobytu. Okazanie tytułu prawnego do lokalu pod określonym adresem pozwoli organowi upewnić się, że zameldowanie w konkretnym lokalu dokonuje właściwa osoba, a także pozwoli stwierdzić, że potwierdzenia faktu pobytu na formularzu meldunkowym dokonał dysponent lokalu. Żądanie do przedstawienia obu tych dokumentów pozwoli – jak się wydaje – uniknąć tzw. „dzikich” meldunków, dokonywanych bez wiedzy właściciela (dysponenta) lokalu. Z przepisu art. 9 ust. 2b będzie natomiast wynikało jednoznacznie, że zameldowanie potwierdza faktyczny pobyt osoby w lokalu.

Zaproponowana nowelizacja art. 15 ust. 2 ograniczy możliwość wymeldowania osoby w drodze decyzji administracyjnej do przypadków, kiedy osoba opuści miejsce pobytu stałego lub czasowego ponad 2 miesiące i nie dopełni obowiązku wymeldowania się.

Skoro Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność art. 9 ust. 2 z Konstytucją, należało nadać nowe brzmienie art. 15 ust. 2 ustawy. Jeżeli zameldowanie należy traktować tylko jak rejestrację pobytu i w związku z tym nie rodzi ono żadnych skutków prawnych w zakresie prawa do lokalu, to orzekając o wymeldowaniu – organ ma możliwość uporządkować ewidencję w sytuacji, kiedy osoba opuściła lokal i nie dopełniła obowiązku wymeldowania się.

Zmiana art. 9b ust. 2 polega na uszczegółowieniu definicji adresu, do którego dopisano kod pocztowy oraz możliwość wpisania nazw ulic w małych miejscowościach.

Nowelizacja art. 14 wynika stąd, że dotychczasowe jego brzmienie było mało precyzyjne i niezrozumiałe dla obywateli i organów. Przepis nie wskazywał wprost, kto i komu zgłasza dane o urodzeniu, zmianie stanu cywilnego, imienia lub nazwiska. Przepis ten nie zawierał również regulacji dotyczących informowania o zmianie obywatelstwa. Nowe brzmienie przepisu art. 14 uporządkuje te kwestie i uczyni regulację w nim zawartą bardziej czytelną i zrozumiałą dla adresatów.

Nowelizacja art. 26 ma na celu uszczegółowienie sposobu dopełnienia obowiązku zameldowania się na pobyt stały lub czasowy ponad 2 miesiące cudzoziemców, stosownie do zmian wynikających z ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175), ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1175) oraz ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176). Jakkolwiek ustawa o ewidencji ludności i dowodach osobistych nie zwalnia generalnie cudzoziemców z obowiązku meldunkowego, to obywatele Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego będą przebywać na terytorium naszego kraju na szczególnych zasadach oraz będą posługiwali się innymi dokumentami aniżeli pozostali cudzoziemcy. Wobec powyższego należało dookreślić zasady realizacji obowiązku meldunkowego przez cudzoziemców pochodzących z tych państw.

Zmiana art. 26 powoduje również konieczność uzupełnienia art. 44a o dane dotyczące dokumentów, którymi będą posługiwali się cudzoziemcy, którzy otrzymali karty pobytu lub inne dokumenty wydane na podstawie tych ustaw.

Nowelizacja art. 31a ust. 3 ma na celu wyłączenie z obowiązku nadawania numeru PESEL tych cudzoziemców, którzy przebywają na terytorium Polski w ruchu bezwizowym i nie są zainteresowani posiadaniem numeru PESEL.

Dotychczasowe brzmienie tego przepisu powodowało obowiązek nadawania tego numeru każdemu cudzoziemcowi, jeżeli jego pobyt trwał dłużej niż 2 miesiące

(umowy dwustronne przewidują pobyt w ruchu bezwizowym do 3 miesięcy, a więc ponad 2 miesiące). W punkcie 3 tego przepisu zaproponowano odrębną regulację nadania numeru PESEL obywatelom polskim i cudzoziemcom, w tym również obywatelom Unii Europejskiej i członkom ich rodzin, którzy podejmują zatrudnienie lub działalność gospodarczą i nie posiadają zameldowania na pobyt stały lub czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym lub ubezpieczeniom zdrowotnym na terytorium RP. Regulacja ta umożliwi nadawanie numeru PESEL tym osobom „z urzędu”, bez konieczności składania indywidualnych wniosków przez te osoby.

Z kolei w pkt 4 dano możliwość nadawania obywatelom polskim, zamieszkałym za granicą i ubiegającym się o wydanie paszportu, z urzędu numeru PESEL.

W związku z proponowaną zmianą ust. 3 art. 31a należało również zmienić ust. 4, w którym określono organy wnioskujące o nadanie numeru PESEL. Zatem dla osób określonych w art. 31a ust. 3 pkt 1 i 2 z wnioskiem o nadanie numeru PESEL będzie występował właściwy organ gminy dokonujący zameldowania lub rozpatrujący wnioski o wydanie dowodu osobistego, dla osób określonych w art. 31a ust. 3 pkt 3 – płatnik składek ZUS zatrudniający osobę, natomiast dla osób określonych w art. 31a ust. 3 pkt 4 – z wnioskiem o nadanie numeru PESEL będzie występował konsul.

Zmiana zaproponowana w art. 31b ust. 2, polegająca na obowiązku załączenia do wniosku o nadanie numeru PESEL odpisu aktu stanu cywilnego umożliwi ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych upewnienie się, że dane zgłoszone we wniosku są zgodne z aktem stanu cywilnego.

W zaproponowanym art. 31b ust. 5 określono przypadki, w których numer PESEL podlega zmianie. Określenie tych przypadków wyeliminuje nieuzasadnione żądania zmian tych numerów tylko dlatego, że osobie nie odpowiadają cyfry zawarte w numerze.

W art. 34 zaproponowano nowy ust. 3, który umożliwi wydanie na wniosek rodziców lub opiekunów dowód osobisty osobie, która nie ukończyła 13 roku życia. Regulację tę wprowadzono m.in. na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, który zauważył, że umożliwienie wydawania dowodów osobistych dla osób małoletnich od czasu ich urodzenia wymusza wspomniana wcześniej dyrektywa Rady 68/360/EWG.

Zaproponowana nowelizacja art. 31a ust. 3 w zakresie nadawania numeru PESEL cudzoziemcom, implikuje zmianę art. 44a ust. 1 pkt 1 lit. c i d w zakresie „zawartości” prowadzonych zbiorów meldunkowych. Tak więc należało oddzielić zbiór danych obywateli polskich zameldowanych na pobyt czasowy ponad 2 miesiące oraz cudzoziemców zameldowanych na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące posiadających karty pobytu, którym nadano numer PESEL, od zbioru danych osób zameldowanych na pobyt czasowy trwający do 2 miesięcy oraz cudzoziemców zameldowanych na pobyt czasowy ponad 2 miesiące nie posiadających karty pobytu.

W art. 44a ust. 2 pkt 10, 11, 18 i 19 uzupełniono gromadzone dane w zbiorze meldunkowym o: numer PESEL małżonka, dane o obywatelstwie oraz dane o poprzednich seriach i numerach dowodów osobistych. Ponadto dodano pkt 20 i 21, w których wskazano dane dotyczące dokumentów wydawanych cudzoziemcom.

Także w art. 44a uzupełniono ust. 4 o dane dotyczące dokumentów wydanych cudzoziemcom zameldowanym na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące.

Uwzględniając, że zbiór PESEL powinien zawierać taki sam rodzaj danych jak zbiór meldunkowy w gminie, nie ma potrzeby powtarzać w art. 44a ust. 7 danych zawartych w zbiorze PESEL. Dlatego proponuje się nowe brzmienie ust. 7, w którym będzie odesłanie do ust. 2, ust. 3 pkt 3 oraz ust. 4 pkt 2-5 co do zakresu danych gromadzonych w tym zbiorze.

Nowe brzmienie ust. 7 wyeliminuje również regulację określoną w dotychczasowym pkt 21, przewidującą gromadzenie danych o nazwie organu, numerze i dacie decyzji o zastrzeżeniu udostępnienia danych osobowych. Przepis ten był martwy, ponieważ ustawa nie przewiduje wydawania decyzji o zastrzeżeniu udostępniania danych. Ponadto należy wskazać, że zbiór danych stałych mieszkańców określony w art. 44a ust. 2 nie przewiduje gromadzenia takich danych.

W art. 44e ust. 3, w którym określono dane gromadzone w ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych należało uzupełnić dane o kolorze oczu, ponieważ jest to istotna informacja zawarta w dowodzie osobistym i powinna być rejestrowana również w tej ewidencji.

W nowelizacji art. 44h, w którym określa się podmioty zwolnione z opłat, którym mogą być udostępniane dane, proponuje się rozszerzenie kręgu tych podmiotów o państwowe i komunalne jednostki organizacyjne oraz inne podmioty – w zakresie

potrzebnym dla realizowania zadań publicznych określonych w przepisach prawa, a także PCK. Zaproponowana zmiana wynika ze zgłaszanych protestów m.in. przez Prezesa Polskiego Czerwonego Krzyża i Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, a więc jednostki finansowane z budżetu państwa, realizujące zadania publiczne, od których pobierana jest opłata za udostępnianie danych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które akt oddziałuje

Obywatele polscy i cudzoziemcy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegający obowiązkowi meldunkowemu.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Nie przeprowadzono konsultacji społecznych.

3. Wpływ aktu na sektor finansów publicznych

Wprowadzenie proponowanych zmian w ustawie może spowodować zmniejszone wpływy do budżetu z uwagi na wprowadzaną możliwość przekraczania granic państw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie dowodu osobistego. Można się spodziewać, że część obywateli polskich, których celem podróży będą kraje Unii Europejskiej nie będzie występować o wydanie paszportu. Doprowadzi to zatem do uszczuplenia dochodów z tytułu opłat paszportowych, które obecnie zostały ustalone na poziomie 100 zł od jednego paszportu. Jednocześnie biorąc pod uwagę, że nie jest możliwe oszacowanie skali wyjazdów ukierunkowanych wyłącznie na kraje Unii Europejskiej – nie można oszacować ewentualnego zmniejszenia wpływów budżetowych.

Ponadto przewidywane w projekcie rozwiązanie, że dowody osobiste mogą być wydawane dla osób małoletnich – może się wiązać z wpływami do budżetu, ponieważ rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 listopada 2000 r. w sprawie opłaty za wydanie dowodu osobistego (Dz. U. Nr 105, poz. 1110) nie przewiduje zwolnienia z opłat dla tych przypadków.

Z kolei objęcie zwolnieniem z opłat podmiotów określonych w art. 44h ust. 1 pkt 4-5 nie powinno spowodować zmniejszenia wpływów budżetowych. Proponowane podmioty, z uwagi na skromne środki finansowe, którymi dysponują, w chwili obecnej w praktyce „obchodzą przepisy” korzystając – w razie potrzeby – z danych przekazanych im przez organy uprawnione do nieodpłatnego korzystania z rejestrów urzędowych prowadzonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, np. domy pomocy społecznej, domy dziecka itp. Objęcie zwolnieniem tych podmiotów usankcjonuje zatem obecny stan faktyczny.

4. Wpływ aktu na sytuację społeczną

Proponowane zmiany sposobu realizacji obowiązku meldunkowego oraz możliwość wydawania dowodów osobistych na wniosek rodziców lub opiekunów dla osób poniżej 13 roku życia mają istotny wymiar społeczny.

Uproszczenie sposobu realizacji obowiązku meldunkowego spowoduje, że obywatele będą mogli zameldować się w miejscu ich faktycznego pobytu, a organy samorządu terytorialnego będą miały pełną wiedzę o obywatelach zamieszkujących na ich terenie. Należy podkreślić, że ewidencja ludności, sprowadzająca się do rejestracji danych o miejscu pobytu osób, służy także ochronie praw samych zainteresowanych (dzięki zameldowaniu można odnaleźć osobę w przypadku dziedziczenia przez nią majątku) oraz ochronie praw osób trzecich (np. wierzycieli w przypadku zmiany miejsca pobytu dłużnika).

Możliwość ubiegania się o wydanie dowodu osobistego dla osoby poniżej 13 roku życia będzie dużym ułatwieniem dla rodziców lub opiekunów, ponieważ w dowodach osobistych nowego wzoru danych o dzieciach nie zamieszcza się. Taki dokument wydany dla małoletniego zastąpi np. odpis aktu urodzenia, który muszą rodzice okazywać przy załatwianiu różnych urzędowych spraw.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ aktu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu na sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

UZASADNIENIE
DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU
PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O EWIDENCJI LUDNOŚCI
I DOWODACH OSOBISTYCH

Podstawowym celem nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych jest dostosowanie polskiego prawa do zasad obowiązujących w Unii Europejskiej, określonych w następujących aktach prawnych:

- art. 12 oraz art. 39 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- art. 2 i 3 dyrektywy 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz. Urz. L 257 z 19.10.1968),
- uchwale przedstawicieli rządów państw członkowskich podjętej na posiedzeniu Rady w dniu 17 października 2000 r. w sprawie wdrożenia uchwał z dnia 23.07.1981, 30.06.1982, 14.07.1986 oraz 10.07.1995 w sprawie zabezpieczeń paszportów i innych dokumentów podróжных (Dz. Urz. WE C 310 z 28.10.2000).

Wprowadzane zmiany wynikają również z konieczności dostosowania przepisów do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 maja 2002 r., dotyczącego art. 9 ust. 2 ustawy.

Nowelizacja ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych dotyczy m.in. zmiany przepisu art. 1 ust. 3, wprowadzając nowe funkcje dowodu osobistego. Przepis ten pozwoli obywatelom polskim na swobodne podróżowanie i przekraczanie granic państw Unii Europejskiej również na podstawie dowodu osobistego. Uprawnienie to wynika m.in. z art. 2 Dyrektywy Rady z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (68/360/EWG).

W projekcie uznano, że do przekraczania granicy uprawniać będzie również stary dowód osobisty typu książeczkowego. Prawo unijne nie zabrania zgłoszenia takiego dokumentu do zestawu wzorów dokumentów, którymi posługują się służby granicznej państw UE.

Projekt zawiera również propozycję zmian przepisów dotyczących nadawania numeru PESEL (w tym cudzoziemcom), danych gromadzonych w zbiorach meldunkowych i zbiorze PESEL oraz w zakresie udostępniania danych osobowych.

Na gruncie obowiązującej ustawy istnieje konieczność ubiegania się przez cudzoziemców o nadanie numeru identyfikującego PESEL poprzez złożenie wniosku do ministra spraw wewnętrznych i administracji, podczas gdy obywatele polscy nabywają go, co do zasady, automatycznie. Prowadzi to do naruszenia zasady traktatowej zawartej w art. 12 i art. 39 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, które dotyczą zakazu wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową. W związku z tym, konieczne było umożliwienie automatycznego nadawania numeru PESEL obywatelom polskim i cudzoziemcom, w tym również obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członkom ich rodzin, którzy podejmują zatrudnienie lub działalność gospodarczą i podlegają obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych.

Projektowana ustawa wejdzie w życie z chwilą uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 462 - /04/DPE/as/agg

Warszawa, 11.02. 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych (pismo nr RM-10-26-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedłożony projekt ustawy dokonuje nowelizacji przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych.
Wprowadzane zmiany wynikają przede wszystkim z konieczności dostosowania przepisów do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 maja 2002 r., dotyczącego art. 9 ust. 2 ustawy.
Ponadto, projekt zawiera również propozycję zmian przepisów dotyczących nadawania numeru PESEL (w tym cudzoziemcom), danych gromadzonych w zbiorach meldunkowych i zbiorze PESEL oraz w zakresie udostępniania danych osobowych.
- II. Przedłożony projekt powinien zostać oceniony pod kątem zgodności z następującymi aktami prawa Unii Europejskiej:
 - art. 12 oraz art. 39 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

- art. 2 i 3 Dyrektywy 68/360/EWG w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz. Urz. Nr L 257, 19.10.1968),
- Uchwałą przedstawicieli rządów państw członkowskich podjętą na posiedzeniu Rady w dniu 17 października 2000 r. w sprawie wdrożenia uchwał z dnia 23.07.1981, 30.06.1982, 14.07.1986 oraz 10.07.1995 w sprawie zabezpieczeń paszportów i innych dokumentów podróży (Dz. Urz. WE Nr C 310, 28.10.2000).

III. Nowelizacja ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych dotyczy m.in. zmiany przepisu art. 1 ust. 3. Wprowadzona zmiana umożliwia obywatelom polskim swobodne podróżowanie i przekraczanie granic państw Unii Europejskiej na podstawie dowodu osobistego.

Uprawnienie to wynika m.in. z art. 2 Dyrektywy Rady z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (68/360/EWG).

Przepis ten przewiduje, że państwa członkowskie mają zapewnić prawo opuszczenia ich terytorium w celu prowadzenia działalności w charakterze pracowników najemnych m.in. na podstawie ważnego dowodu tożsamości lub paszportu. Jednocześnie, zgodnie z art. 3 dyrektywy, państwa mają zapewnić wjazd na ich terytorium za okazaniem ważnego dowodu tożsamości lub paszportu.

Ponadto, Uchwała przedstawicieli rządów państw członkowskich z dnia 17 października 2000 r., dotycząca zabezpieczeń paszportów i innych dokumentów podróży (2000/C 310/01) określa minimalne standardy zabezpieczenia ww. dokumentów. Należy jednak pamiętać, że uchwała nie ma charakteru bezwzględnie wiążącego państwa członkowskie.

Uznanie zatem „starych” dowodów osobistych za dokumenty uprawniające do przekraczania granicy nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Osobną kwestią, której nie dotyczy projekt omawianej ustawy, jest odpowiednie poinformowanie państw członkowskich Unii Europejskiej o polskich wzorach dokumentów, które uprawniają do przekraczania granicy, jak również zapewnienie wykonywania tego uprawnienia w stosunku do obywateli innych państw

członkowskich Unii Europejskiej, którzy będą wjeżdżać na terytorium RP za okazaniem swoich dowodów tożsamości, a nie paszportów.

- IV. Przedstawiona w projekcie ustawy nowelizacja art. 31a ust. 3 usuwa niezgodność obecnego brzmienia art. 31a ustawy o ewidencji ludności i dowodach tożsamości z *acquis*. Istnienie, na gruncie obowiązującej ustawy, konieczności ubiegania się przez ww. kategorię osób (poprzez złożenie umotywowanego wniosku do ministra właściwego do spraw administracji publicznej) o nadanie numeru identyfikującego PESEL, w przypadku gdy obywatele polscy nabywają go, co do zasady, automatycznie prowadzi do naruszenia zasady traktatowej zawartej w Art. 12 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczącej zakazu wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową. Zapewnienie funkcjonowania traktatowej zasady zakazu dyskryminacji uzyskano poprzez umożliwienie automatycznego nadawania numeru PESEL obywatelom polskim i cudzoziemcom, w tym również obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członkom ich rodzin, którzy podejmują zatrudnienie lub działalność gospodarczą i podlegają obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych.
- V. Pozostałe przepisy przedłożonego projektu nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.
- VI. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Józef Oleksy

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Spraw Wewnętrznych

i Administracji

**TABELA ZGODNOŚCI PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O EWIDENCJI LUDNOŚCI I DOWODACH OSOBISTYCH
W ZAKRESIE PRZEPISÓW UREGULOWANYCH W PRAWIE UNII EUROPEJSKIEJ**

LP	PRZEPIS POLSKI	ODPOWIEDNI PRZEPIS W REGULACJI UE
1	<p>Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>“1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p align="center">„3. Dowód osobisty jest dokumentem:</p> <p>1)stwierdzającym tożsamość osoby,</p> <p>2)poświadczającym obywatelstwo polskie,</p> <p>3)uprawnającym obywateli polskich do przekraczania granic państw członkowskich Unii Europejskiej””</p>	<p>DYREKTYWA RADY z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (68/360/EWG)</p> <p>Art. 2 ust. 1. Państwa Członkowskie przyznają obywatelom, o których mowa w art. 1, prawo opuszczania ich terytorium w celu prowadzenia działalności w charakterze pracowników najemnych na terytorium innego Państwa Członkowskiego. Prawo takie będzie wykonywane jedynie poprzez wystawienie ważnego dowodu tożsamości lub paszportu. Członkowie rodzin będą korzystać z takiego samego prawa jakie przysługuje obywatelowi, na którego utrzymaniu pozostają.</p> <p>Art. 3 ust.1 Państwa Członkowskie pozwolą osobom, o których mowa w art. 1, na wjazd na ich terytorium za okazaniem ważnego dowodu tożsamości lub paszportu.</p>
2	<p>Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:[...]</p> <p>“7)W art. 31a ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p align="center">„3. Numer PESEL nadaje się:</p> <p>1) obywatelom polskim zameldowanym na pobyt stały</p>	<p>Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską</p> <p>Art. 39</p> <p>1. Swobodny przepływ pracowników zostaje zapewniony w obrębie Wspólnoty.</p> <p>2. Swobodny przepływ obejmuje zniesienie wszelkich form dyskryminacji ze względu na obywatelstwo w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy i zatrudnienia pracowników pochodzących z Państw członkowskich.</p> <p>3. Swoboda ta zapewnia pracownikom – z zastrzeżeniem ograniczeń ze względu na porządek, bezpieczeństwo i zdrowie publiczne – prawo do:</p>

	<p>lub czasowy trwający ponad 2 miesiące, a także osobom ubiegającym się o wydanie dowodu osobistego,</p> <p>2) cudzoziemcom zameldowanym na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące, na podstawie art. 26 ustawy,</p> <p>3) obywatelom polskim i cudzoziemcom, którzy podlegają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ubezpieczeniom społecznym lub ubezpieczeniu zdrowotnemu, z wyłączeniem osób, którym nadano ten numer na podstawie pkt 1 i 2,</p> <p>4) obywatelom polskim zamieszkałym za granicą ubiegającym się o wydanie paszportu.</p>	<p>a) przyjęcia złożonych ofert w zakresie zatrudnienia;</p> <p>b) swobodnego poruszania się w tym celu na terytorium Państwa Członkowskiego;</p> <p>c) przebywania w danym Państwie członkowskim w celu zatrudnienia, zgodnie z regulacjami prawnymi i administracyjnymi dotyczącymi zatrudnienia danego państwa;</p> <p>d) pozostawania na terytorium danego Państwa Członkowskiego po upływie zatrudnienia, zgodnie z warunkami ustalonymi przez Komisję w wydanych przez nią aktach wykonawczych.</p>
3	<p>Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: [...]</p> <p>„11) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Na uzasadniony wniosek rodziców lub opiekunów dowód osobisty może być wydany osobie, która nie ukończyła 13 roku życia.””</p>	<p>DYREKTYWA RADY z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (68/360/EWG)</p> <p>Art. 2 ust. 1. Państwa Członkowskie przyznają obywatelom, o których mowa w art. 1, prawo opuszczania ich terytorium w celu prowadzenia działalności w charakterze pracowników najemnych na terytorium innego Państwa Członkowskiego. Prawo takie będzie wykonywane jedynie poprzez wystawienie ważnego dowodu tożsamości lub paszportu. Członkowie rodzin będą korzystać z takiego samego prawa jakie przysługuje obywatelowi, na którego utrzymaniu pozostają.</p>

DYREKTYWA RADY

z dnia 15 października 1968 r.

w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie
(68/360/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady EWG nr 1612/68³ określiło przepisy regulujące swobodę przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty;

w konsekwencji, należy przyjąć środki w celu zniesienia wciąż istniejących ograniczeń dotyczących przepływu i pobytu wewnątrz Wspólnoty, które będą dostosowane do praw i przywilejów przyznanych przez wspomniane rozporządzenie obywatelom wszystkich Państw Członkowskich, którzy przemieszczają się w celu prowadzenia działalności w charakterze pracowników najemnych oraz członkom ich rodzin;

zasady stosowane do pobytu powinny na tyle, na ile to możliwe, zrównać status pracowników z innymi Państw Członkowskich i członków ich rodzin ze statusem własnych obywateli;

koordynacja w zakresie specjalnych środków dotyczących przepływu i pobytu cudzoziemców, uzasadnionych na gruncie porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego jest przedmiotem dyrektywy Rady z dnia 25 lutego 1964 r.⁴, przyjętej na mocy art. 56 ust. 2 Traktatu.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie, działając zgodnie z niniejszą dyrektywą, zniosą ograniczenia w zakresie przepływu i pobytu obywateli wspomnianych Państw i członków ich rodzin, do których stosuje się rozporządzenie EWG nr 1612/68.

¹ Dz.U. nr 268 z 6.11.1967, str. 10.

² Dz.U. nr 298 z 7.12.1967, str. 10.

³ Dz.U. nr L 257 z 19.10.1968, str. 2.

⁴ Dz.U. nr 56 z 4.4.1964, str. 850/64.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyznają obywatelom, o których mowa w art. 1, prawo opuszczania ich terytorium w celu prowadzenia działalności w charakterze pracowników najemnych na terytorium innego Państwa Członkowskiego. Prawo takie będzie wykonywane jedynie poprzez wystawienie ważnego dowodu tożsamości lub paszportu. Członkowie rodzin będą korzystać z takiego samego prawa jakie przysługuje obywatelowi, na którego utrzymaniu pozostają.
2. Państwa Członkowskie, działając zgodnie z ich prawami krajowymi, wystawią bądź przedłużą swoim obywatelom dowód tożsamości lub paszport, który w szczególności potwierdza ich obywatelstwo.
3. Paszport musi być ważny co najmniej na wszystkie Państwa Członkowskie oraz państwa, przez które jego posiadacz musi przejechać, podróżując pomiędzy Państwami Członkowskimi. W sytuacji, gdy paszport jest jedynym dokumentem, na którego podstawie jego posiadacz może legalnie opuścić kraj, okres jego ważności nie może być krótszy niż pięć lat.
4. Państwa Członkowskie nie mogą wymagać od obywateli, o których mowa w art. 1, jakichkolwiek wiz wyjazdowych lub równorzędnych dokumentów.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie pozwolą osobom, o których mowa w art. 1, na wjazd na ich terytorium za okazaniem ważnego dowodu tożsamości lub paszportu.
2. Żadne wize wyjazdowe lub równorzędne dokumenty nie będą wymagane, z wyjątkiem członków rodziny niebędących obywatelami żadnego z Państw Członkowskich. Państwa Członkowskie udzielą takim osobom wszelkich ułatwień w celu uzyskania wszystkich niezbędnych wiz.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie przyznają prawo pobytu na ich terytorium osobom, o których mowa w art. 1 mogącym okazać dokumenty wymienione w ust. 3.
2. Jako dowód prawa pobytu, wydawany będzie dokument zatytułowany „Karta pobytu obywatela Państwa Członkowskiego EWG”. Dokument musi zawierać oświadczenie, iż został wydany na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 oraz środków przyjętych przez Państwa Członkowskie w celu realizacji niniejszej dyrektywy. Tekst takiego oświadczenia zawarty jest w załączniku do niniejszej dyrektywy.
3. Do wydania Karty Pobytu Obywatela Państwa Członkowskiego EWG, Państwa Członkowskie mogą żądać okazania następujących dokumentów:
 - od pracownika:
 - a) dokumentu, na podstawie którego pracownik wjechał na ich terytorium;

- b) potwierdzenia zobowiązania pracodawcy do zatrudnienia bądź zaświadczenia o zatrudnieniu;
- od członków rodziny pracownika:
- c) dokumentu, na którego podstawie powyższe osoby wjechały na ich terytorium;
 - d) dokumentu wystawionego przez właściwy organ kraju pochodzenia lub państwa, z którego przyjechały, stanowiącego o ich pokrewieństwie;
 - e) w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia EWG nr 1612/68, dokumentu wystawionego przez właściwy organ kraju pochodzenia lub państwa, z którego przyjechały, zaświadczonego, że pozostają one na utrzymaniu pracownika, lub, że mieszkają z nim pod jednym dachem w danym kraju.
4. Członkowi rodziny, który nie jest obywatelem Państwa Członkowskiego, wystawiony zostanie karta pobytu o takim samym okresie ważności, jaki został wydany pracownikowi, na którego utrzymaniu pozostaje.

Artykuł 5

Dopełnienie formalności w celu uzyskania karty pobytu nie będzie stać na przeszkodzie w natychmiastowym podjęciu pracy przez osobę ubiegającą się o pracę na podstawie zawartej umowy.

Artykuł 6

1. Karta pobytu:
 - a) musi być ważna na całym terytorium Państwa Członkowskiego, które ją wydało;
 - b) musi być ważna przez okres co najmniej 5 lat od daty wydania oraz automatycznie odnawialna.
2. Przerwy w pobycie nieprzekraczające sześciu kolejnych miesięcy oraz nieobecność związana z odbywaniem służby wojskowej nie będą wpływać na ważność Karty Pobytu.
3. W przypadku, gdy pracownik zatrudniony jest na okres przekraczający trzy miesiące, ale nieprzekraczający jednego roku u pracodawcy w kraju przyjmującym lub w charakterze osoby świadczącej usługi, przyjmujące Państwo Członkowskie wyda mu kartę pobytu, której ważność może ograniczać się do planowego okresu zatrudnienia.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 8 ust. 1 lit. c), karta pobytu wydana będzie także pracownikowi sezonowemu zatrudnionemu na okres dłuższy niż trzy miesiące. Okres zatrudnienia musi zostać udokumentowany stosownie do art. 4 ust. 3 lit. b).

Artykuł 7

1. Ważna karta pobytu nie może zostać pracownikowi cofnięta wyłącznie na podstawie faktu, że nie jest on już zatrudniony lub z powodu czasowej niezdolności do pracy na skutek choroby lub wypadku albo dlatego, że pozostaje on bezrobotnym nie z własnej woli, co zostanie należycie potwierdzone przez właściwe biuro pracy.

2. W przypadku, gdy karta pobytu jest odnawiana po raz pierwszy, okres pobytu może być ograniczony, jednakże na okres nie krótszy niż na dwanaście miesięcy, jeżeli pracownik pozostaje bezrobotny nie z własnej woli w Państwie Członkowskim przez okres dłuższy niż dwanaście kolejnych miesięcy.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie, nie wydając kart pobytu, uznają prawo do pobytu na ich terytorium:

- a) pracownika wykonującego pracę najemną, jeżeli działalność nie jest planowana na dłużej niż trzy miesiące. Dokument, na podstawie którego osoba taka wjechała na terytorium Państwa Członkowskiego oraz oświadczenie pracodawcy w sprawie planowanego okresu zatrudnienia, uznawane będą za wystarczające dla legalnego pobytu; oświadczenie pracodawcy nie będzie jednakże wymagane w przypadku pracowników, objętych przepisami dyrektywy Rady z dnia 25 lutego 1964 r. dotyczącej realizacji swobody przedsiębiorczości i swobodnego świadczenia usług w odniesieniu do pośrednictwa handlowego, przemysłu i rzemiosła.
- b) pracownika, który mając pobyt na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego z reguły powraca codziennie, lub co najmniej raz w tygodniu, jest zatrudniony na terytorium innego Państwa Członkowskiego. Właściwy organ państwa, w którym jest on zatrudniony, może wydać takiemu pracownikowi specjalne zezwolenie, ważne przez pięć lat i automatycznie odnawialne;
- c) pracownika sezonowego, który posiada umowę o pracę poświadczoną przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, na którego terytorium przybył w celu wykonywania pracy.

2. We wszystkich przypadkach, o których mowa w ust. 1, właściwe organy przyjmującego Państwa Członkowskiego mogą zażądać, by pracownik meldował swoją obecność na jego terytorium.

Artykuł 9

1. Karty pobytu przyznane obywatelom Państwa Członkowskiego EWG, o których mowa w niniejszej dyrektywie, będą wydawane i odnawiane bez żadnych opłat, lub za opłatą nieprzewyższającą opłat i podatków pobieranych od własnych obywateli za wydawanie dowodów tożsamości.

2. Wiza, o której mowa w art. 3 ust. 2 i art. 8 ust. 1 lit. c) będzie wolna od opłat.

3. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne kroki w celu uproszczenia, na ile to możliwe, formalności i procedur otrzymywania dokumentów, wymienionych w ust. 1.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie nie będą odstępować od przepisów niniejszej dyrektywy z wyjątkiem względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

Artykuł 11

1. Niniejsza dyrektywa nie narusza postanowień Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, odnoszących się do pracowników o uznanych kwalifikacjach w dziedzinie górnictwa i produkcji stali ani postanowień Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, dotyczących prawa zatrudniania osób wykwalifikowanych w dziedzinie energii jądrowej ani jakichkolwiek środków służących realizacji tych Traktatów.

2. Niemniej jednak, niniejsza dyrektywa będzie miała zastosowanie do kategorii pracowników, o których mowa w ust. 1 oraz do członków ich rodzin w takim zakresie, w jakim ich sytuacja prawna nie będzie regulowana przez wyżej wymienione Traktaty lub środki.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie w ciągu dziewięciu miesięcy od ogłoszenia niniejszej dyrektywy, wprowadzą konieczne środki w celu wprowadzenia w życie jej przepisów, i powiadomią o nich niezwłocznie Komisję.

2. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji zmiany dokonane w przepisach prawnych i administracyjnych w celu uproszczenia formalności i procedur związanych z wydawaniem takich dokumentów, które są nadal konieczne do wjazdu, wyjazdu i pobytu pracowników i członków ich rodzin.

Artykuł 13

1. Dyrektywa Rady z dnia 25 marca 1964 r. dotycząca zniesienia ograniczeń w przepływie i pobycie pracowników i ich rodzin wewnątrz Wspólnoty pozostanie w mocy do momentu wykonania niniejszej dyrektywy przez Państwa Członkowskie.

2. Karty pobytu, wydane na mocy dyrektywy, o której mowa w ust. 1, pozostaną ważne do końca okresu, na jaki zostały wystawione.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 15 października 1968 r.

W imieniu Rady

G. SEDATI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tekst oświadczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 2.

Niniejsza karta wydawana jest na mocy rozporządzenia Rady Wspólnot Europejskich (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. oraz na mocy środków podjętych w celu realizacji dyrektywy Rady z dnia 15 października 1968 r.

Zgodnie z przepisami wyżej wymienionego rozporządzenia posiadacz takiej karty ma prawo do podjęcia i wykonywania pracy na terytorium na takich samych warunkach jak, stosownie do kraju wydającego kartę.

RADA

Uchwała przedstawicieli rządów państw członkowskich podjęta na posiedzeniu Rady w dniu 17 października 2000 r.

w sprawie wdrożenia uchwał z dnia 23.07.1981, 30.06.1982, 14.07.1986 oraz 10.07.1995
w sprawie zabezpieczeń paszportów i innych dokumentów podróжных (2000/C 310/01)

REPREZENTANCI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH WSPÓLNOT
EUROPEJSKICH UNII EUROPEJSKIEJ NA SPOTKANIU RADY

ZWAŻYWSZY, ŻE:

w rezolucjach z 23.07.1981¹, 30.06.1982², 14.07.1986³ oraz 10.07.1995⁴ przedstawiciele rządów państw członkowskich na spotkaniach Rady ustalili paszport jednolitego kształtu i dokonali niezbędnych poprawek w związku z wejściem Jednolitego Traktatu Europejskiego.

Aneks I, paragraf B rezolucji z 30.06.1982 Zawierał dotychczas niedostateczne zapisy dotyczące zabezpieczeń paszportów a bez definicji koniecznego poziomu bezpieczeństwa, co prowadziło do tego, że paszporty krajów członkowskich UE posiadały bardzo różne poziomy zabezpieczeń co prowadziło do licznych wykrytych fałszerstw paszportów krajów członkowskich.

Walka z fałszerstwami dokumentów jest istotnym elementem walki przeciwko zorganizowanej przestępczości i nielegalnej imigracji i dlatego jest postrzegana przez kraje członkowskie jako szczególnie ważny aspekt ich wspólnych interesów.

Pożądanym jest, aby dokumenty podróжные wydawane przez kraje członkowskie spełniały możliwie najwyższe wymagania dotyczące zabezpieczeń przeciwko fałszerstwom i aby tworzenie nowych dokumentów umożliwiało tworzenie urządzeń skutecznie weryfikujących zabezpieczenia i wykrywających próby fałszowania paszportów.

USTALILI, JAK NASTĘPUJE:

- Wprowadzić minimalny standard zabezpieczeń w produkcji i wydawaniu nowych dokumentów podróжных możliwie jak najszybciej, ale nie później niż **1 stycznia 2005 roku** (w przypadku paszportów) i nie później niż **1 stycznia 2006 roku** (dla dowodów osobistych i paszportów czasowych z okresem ważności dłuższym niż 6 miesięcy);

¹ OJ C 241 19.9.1981 p.1

² OJ C 179 19.7.1982 p.1

³ OJ C 185 24.7.1986 p.1

⁴ OJ C 200 04.8.1995 p.1

- Mieć możliwość ustalenia bardziej restryktywnych zabezpieczeń do ich dokumentów podróŜnych;
- Wprowadzić wspomniany minimalny standard zabezpieczeń do wszystkich dokumentów podróŜnych krajów członkowskich wymienionych w Aneksie II.

PONADTO ZGODZILI SIĘ:

- Zaakceptować Minimalny standard zabezpieczeń dokumentów podróŜnych krajów członkowskich UE, w takiej postaci jak opisano w Aneksie I.

ANEKS I

MINIMALNY STANDARD ZABEZPIECZEŃ DOKUMENTÓW PODRÓŻNYCH KRAJÓW CZŁONKOWSKICH UE

1. Material:

Wymagane zabezpieczenia dla materiałów (papieru), z którego wykonane są strony dokumentu podróznego:

- Bez jakichkolwiek rozjaśniaczy optycznych;
- Znaki wodne, co najmniej dwutonowe;
- Czynniki wykrywające próby falsyfikacji czy chemicznego czyszczenia;

Wszędzie tam gdzie jest to możliwe:

- Kolorowe włókna (częściowo widoczne w świetle naturalnym, częściowo fluoryzujące w świetle UV) powinny być stosowane;

Poniższe cech są zalecane:

- Planszety fluoryzujące w świetle UV;
- Nici zabezpieczające;

Jeśli strona danych biograficznych jest zabezpieczona nalepką to powinna ona:

- Nie posiadać jakichkolwiek rozjaśniaczy optycznych;
- Zawierać kolorowe włókna (częściowo widoczne w świetle naturalnym, częściowo fluoryzujące w świetle UV);
- Posiadać planszety fluoryzujące w świetle UV;
- Posiadać znak wodny umieszczony na karcie, która zabezpiecza nalepkę;
- Posiadać zabezpieczenia wykrywające próby falsyfikacji czy chemicznego czyszczenia.

Znak wodny może być umieszczony wewnątrz papieru stosowanego wewnątrz okładek. Czynniki zabezpieczające przed czyszczeniem chemicznym winny być stosowane wszędzie tam gdzie istotne dane (nie biograficzne!) są obecne wewnątrz okładek dokumentu.

Jeśli strona z danymi biograficznymi jest wykonana w całości z materiału plastycznego, nie jest możliwe użycie wszystkich sposobów zabezpieczeń stosowanych w przypadku papieru. Dlatego w przypadku takich kart brak możliwości zaaplikowania takich zabezpieczeń należy

zrekompensować technikami druku dającymi, co najmniej taki poziom zabezpieczeń jak opisano wyżej, poprzez użycie obiektów zmiennych optycznie OVD (optically variable devices) oraz bezpiecznych technik personalizacji.

2. Techniki druku:

Bezpieczne techniki druku:

W przypadku produkcji materiału

- Druk dwukolorowy;
- Kolorystyka tęczy, wszędzie tam gdzie to możliwe fluorescencyjna w świetle UV;
- Nadruki fluorescencyjne;
- Motywy graficzne utrudniające fałszowania (w szczególności na stronie z danymi biograficznymi), opcjonalnie z mikrodrukami;
- Chemicznie czynny atrament musi być użyty na wszystkich stronach paszportu w tym tych z nalepkami.

Układ strony z danymi biograficznymi musi być taki, że musi się ona odróżniać od pozostałych stron paszportu.

W przypadku nadruków na formularzu:

- Użycie mikrodruku wszędzie tam gdzie to jest możliwe (o ile nie jest już uwzględnione w podłożu)

Numerowanie:

- Wszystkich stron paszportu;
- Drukowane (tam gdzie jest to możliwe specjalną czcionką i przy pomocy atramentu reagującego na UV lub perforowane lub w przypadku osobnych kart z danymi biograficznymi włączonymi do paszportu drukowane tą samą techniką co personalizacja strony biograficznej;
- Jeśli nalepka jest używana do zabezpieczenia strony z danymi biograficznymi, numer musi bezwzględnie być drukowany przy pomocy atramentu reagującego na UV specjalną czcionką odróżniającą go od reszty danych.

Jeśli dane biograficzne są na stronie zabezpieczonej nalepką albo na nie laminowanym papierze powinny być zastosowane takie techniki zabezpieczeń jak druk intaglio z efektem wtórnego obrazu, mikrotekst i optycznie aktywny atrament. Dodatkowe optycznie czynne zabezpieczenia powinny być używane na stronach wykonanych całkowicie z plastiku, co najmniej optycznie czynny atrament albo podobne techniki.

3. Zabezpieczenie przed kopiowaniem

Obecny poziom rozwoju i powszechna dostępność cyfrowych technik reprodukcji a przez to potencjalne pole do fałszerstw powoduje, że w przyszłości wyrafinowane techniki zabezpieczające jak OVD i pokrewne, muszą być postrzegane jako konieczny element zabezpieczający przed fotokopiowaniem dokumentów podróжных. Szczególny nacisk winien być położony na zabezpieczenie strony z danymi biograficznymi, bazując na niezależnej od pozostałej części dokumentu technice OVD lub ekwiwalentnej, uzupełniającej pozostałe zabezpieczenia.

Właściwa integracja komponentów OVD lub ekwiwalentnych ze strukturą wielowarstwowej strony biograficznej, powinna zabezpieczyć dane przed sfalszowaniem, w szczególności ścisła integracja danych z ich nośnikiem wprowadzana zgodnie z technikami opisanymi w rozdziale 4 wymaga dodatkowych zabezpieczeń zaś materiał laminowany musi uniemożliwiać zastosowanie w jego miejsce imitacji.

Do zabezpieczenia standardowych technik opisanych w rozdziale 4, należy stosować technik OVD w postaci:

- Dyfrakcyjnych mikrostruktur, które zmieniają się z kątem patrzenia (tzw. DOVID – Diffractive Optically Variable Image Device o wysokiej rozdzielczości), zintegrowanych z laminatem, lub jako nieusuwalna nalepka OVD lub integralny element naklejki, albo na nielaminowanej stronie dokumentu jako metalizowany OVD (drukowany techniką intaglio);
- Jako ekwiwalentna do pisanej wyżej technika.

W przypadku kart plastikowych personalizowanych technika grawerowania laserowego, rekomenduje się stosowanie obiektu typu CLI (changeable laser image) jako dyfrakcyjnego elementu OVD co najmniej w postaci metalizowanego DOVID aby zapewnić podwyższony poziom zabezpieczeń.

4. Technika produkcji:

Aby zagwarantować, że dane są właściwie zabezpieczone przed fałszerstwem, niezbędne będzie w przyszłości ścisłe zintegrowanie danych biograficznych, włączając fotografię i podpis właściciela (o ile znajduje się na stronie biograficznej) oraz innych głównych danych biograficznych, z materiałem dokument. Tradycyjne / konwencjonalne techniki polegające na wklejeniu fotografii do dokumentu nie mogą być używane.

Dlatego w używanych i projektowanych systemach personalizacji dokumentów mogą być używane następujące techniki:

- Druk laserowy;
- Druk termotransferowy;
- Druk atramentowy;
- Technika fotograficzna;

- Grawerowanie laserowe.

Aby zapewnić, że dane biograficzne są należycie zabezpieczone przed sfałszowaniem, technika laminowania „na gorąco” z zabezpieczeniem OVD musi być stosowana w przypadku techniki druku laserowego, termotransferowego czy techniki fotograficznej. W żadnym przypadku wewnętrzna strona okładki nie może być używana jako strona do przechowywania danych biograficznych. Dokumenty podrózne państw członkowskich UE muszą być czytane maszynowo. Układ strony biograficznej musi być zgodny z IVAO Doc 9303 Part 1 & Part 3 i techniki personalizacji muszą być zgodne z opisanymi tamże dla dokumentów czytanych maszynowo.

Najważniejszą metodą zabezpieczającą przed wykorzystywaniem kradzionych blanków dokumentów podróжных jest centralizacja procesu produkcji. Jeśli dokumenty będą produkowane w reżimie regionalnym bądź zdecentralizowanym muszą być podjęte niezbędne zabezpieczenia logistyczne, administracyjne i procesu produkcji gwarantujące, że proces odbywa się na takim poziomie jak w systemie scentralizowanym. W szczególności obejmuje to przechowywanie blanków dokumentów i ich dystrybucję w szczególności skomputeryzowany system ich dystrybucji. Blanki muszą być przechowywane w zamkniętych i nadzorowanych pomieszczeniach. System komputerowy może być ponadto używany do autentykacji wydawania dokumentów np. z wykorzystaniem urządzeń infrastruktury podpisu cyfrowego.

ANEKS II

ZAKRES

Minimalny standard zabezpieczeń dokumentów podróжных krajów członkowskich UE stosować się będzie do:

1. Zwykłych paszportów.
2. Paszportów urzędowych (służbowych i dyplomatycznych).
3. Paszportów czasowych o okresie ważności dłuższym niż 6 miesięcy.
4. Dokumentów pełniących rolę paszportu wydawanych jako dokument podróжный:
 - a. W formie paszportu (książeczki paszportowej);
 - b. W formie karty tożsamości (ID Card) – zgodnej ze specyfikacją ICAO Doc 9303 Part 3.

Państwa członkowskie będą dokładały wszelkich starań, aby powyższe minimalne standardy dokumentów podróжных obowiązywały także dla wydawanych przez nie dla obywateli państw trzecich i bezpaństwowców.

**LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
USTAWY O ZMIANIE USTAWY O EWIDENCJI LUDNOŚCI I DOWODACH
OSOBISTYCH**

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 10 lutego 2004 r.

Obszar Negocjacyjny: „Swobodny przepływ osób”

1.	Uzasadnienie dostosowawczego charakteru projektu ustawy
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności) w wersji papierowej i elektronicznej
4.	Opinia Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej
5.	Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej: <ol style="list-style-type: none">1) dyrektywy Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz. Urz. L 257 z 19.10.1968),2) uchwały przedstawicieli rządów państw członkowskich podjętej na posiedzeniu Rady w dniu 17 października 2000 r. w sprawie wdrożenia uchwał z dnia 23.07.1981, 30.06.1982, 14.07.1986 oraz 10.07.1995 w sprawie zabezpieczeń paszportów i innych dokumentów podróжных (Dz. Urz. WE C 310 z 28.10.2000).